

DARBININKŲ BALSAS

KLAIPĖDOS MIESTO IR APSKRITIES PROFESINĖS SĄJUNGOS INFORMACINIS LEIDINYS

Klaipėda, 2018 m. kovo mėn. Leidžiamas nuo 1995 m. liepos mėn. Nr. 3 (295)

Mielos moterys!

*Su pirmaisiais pavasario varpeliais,
su pirmąja vyturėlių giesme.
Laimės, džiaugsmo, sveikatos, energijos,
linkime Kovo 8-osios proga.*

*Klaipėdos miesto ir apskrities profsąjungos bei
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjungos
vyrų kolektyvas*

Kovo 11-oji - Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena

1990 m. kovo 11 dieną Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba pasirašė Lietuvos nepriklausomybės atstatymo aktą, kuriame rašoma, kad atstatomas 1940 m. svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suvereninių galių vykdymas ir Lietuva nuo šiol yra nepriklausoma valstybė. Akte remiamasi 1918 m. vasario 16 dienos pasirašytu Lietuvos nepriklausomybės aktu, kuris niekada nenustojo turėjęs teisinės galios.

Aktą pasirašė Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas Vytautas Landsbergis ir kiti Tarybos nariai.

Sovietų Sąjunga nenorėjo pripažinti Lietuvos nepriklausomybės. 1991 m. sausio 8 d. SSRS gynybos ministras Dmitrijus Jazovas įsakė įvesti rusų desantininkų padalinius į Baltijos šalis.

Į Lietuvą pradėjo vykti divizijos daliniai iš Pskovo.

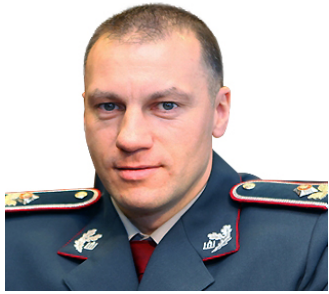
1991 m. sausio 9 d. Michailas Gorbačiovas apkaltino Lietuvos Respublikos Aukščiausiąją Tarybą siekimu atkurti „buržuazinę“ santvarką. Naktį į sausio 13-ąją Vilniuje lietuviai stojo ginti kareivių ketinamo užgrobti spaudos pastato, televizijos bokšto, radijo ir televizijos pastato, parlamento.

Gindami televizijos bokštą žuvo 14 žmonių. Pasaulis pasmerkė Sovietų Sąjungos veiksmus.

Lietuvos palaikyti atvyko delegacijos iš Latvijos, Baltarusijos, Ukrainos, Gruzijos, Moldavijos, Rusijos, Lenkijos, Vengrijos.

Rusijos Federacija pripažino visišką Lietuvos nepriklausomybę 1991 m. liepos 29 d., su Lietuva pasirašydama sutartį dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų.

„Darbininkų balsas“

**Komisaro
pastangos
puдруotis
mundurą, tik
augina grėsmes
Lietuvai**

2018 m. sausio 24 d. Generalinis policijos komisaras Linas Parnavas spaudos konferencijoje išdidžiai konstatavo, kokie puikūs jo ir jo pavaldinių rezultatai. Kokia pavykusi policijos reforma ir kaip tuo turėtų džiaugtis šalies gyventojai.

Vis dėlto kažin, ar gyventojai šiuo metu džiaugiasi, ir dar mažiau tikimybių, kad tikru saugumu džiaugsimės ateityje.

Kodėl? Nes generalinis komisaras užsiima visų mūsų dėmesio pudravimu. Lietuvoje auga nauja nusikaltėlių karta, kuri, liaudiškai tariant, jau „prarado baimės jausmą“.

Komisaras džiaugiasi nusikaltimų išaiškinamumu? O kas nors jo paklausė, kokie rodikliai gerina tą išaiškinamumą?

Išaiškinamumo procentą augina smurto artimoje aplinkoje ir girtų vairuotojų atvejai. Tai yra tokie atvejai, kurių neišaiškinti būtų neįmanoma. Sustabdei, pripūtė – prisideda vienas išaiškintas „nusikaltimas“.

Moteris pranešė apie vyro smurtą, nuėjai, atlikai tyrimą – plius dar vienas išaiškintas atvejis.

Tuo metu taip „gerėjant išaiškinamui“ kai kuriose apskrityse išaiškinamos vos 2 vagystės iš 100. Galite tai įsivaizduoti?

Prieš Lino Parnavo vadovavimą ir puikiąją jo reformą buvo išaiškinta 30-40 vagysčių iš 100.

Kodėl Generalinis komisaras šių duomenų neteikia spaudos konferencijoje? Dėl to, kad turbūt tektų pakabinti puošnų mundurą į spintą ir eiti ieškoti kitos veiklos.

Gatvėse dvigubai padaugėjo pareigūnų? Kokia kaina? Ogi „perskėlus“ per pusę normalius ekipažus.

Patruliavo žmonės po du, dabar – po vieną. Sakote puiku?

Tada išeikite naktį į tamsų rajoną. Sutikite 3-4 gerokai įkaušusius asmenis. Vienas. Ir paprašykite mandagiai jų liautis triukšmauti. Paklus? Labai tikiuosi.

Nepilnamečiai nusikaltėliai įžulėja dienomis, o valandomis.

Smulkios vagystės, plėšikavimai, turto sugadinimas, vagystės iš automobilių.

Pamenate 1990 - 1995 metus? Kai nuimdavome valytuvų šepetėlius, kai būdavome laimingi ryte radę ratus vis dar ant savo automobilių? Dabar tokią loteriją turime su veidrodėliais ir multimedijos centrais. O komisaras tuo metu viešai sau kabina virtualius medalius ir pasakoja, kaip viskas gražu ir pažangu.

Ne, gerbiamieji. Deja. Realybė daug, daug skaudesnė. Per pastaruosius trejus metus iš darbo kasdien išėdavo po pareigūną.

Taip jau netekome per 1000 patyrusių žmonių. Likusieji stebi augančius krūvius ir dairosi kitų darbų. Galvoja apie emigraciją.

Supranta – visuomenė, pajutusi neigiamus pokyčius, pyktį nukreips ne į „diriguojančius“ komisarus“, o į kasdien sutinkamus policininkus. Pareigūnai tikrai kantrūs, bet kantrybė negali būti begalinė.

O ką tuo metu daro Generalinis komisaras? Kiek kartų jis svečiavosi mažiausiuose komisariatuose? O kiek kartų Briuselyje ar kitose Europos sostinėse?

Ne veltui jis jau vadinamas „komandiruočių generolu“.

Taip, sėdint lėktuve ir žvelgiant iš kelių kilometro aukščio, Lietuva atrodo ir graži, ir saugi.

Bet gal jau laikas nusileisti ant žemės ir pateikti tokią realybę, kokia ji yra, o ne kokią nori matyti komisaras?

Informacinis šaltinis: LPSK

Neringos Venckienės sūnus: prašau Jūsų palaikymo šioje, kol kas nelygioje kovoje

BRANGŪS LIETUVOS ŽMONĖS!

Visų pirma noriu padėkoti visiems, kuriems dar teberūpi tiesa ir kurie jos tebeieško. Kol yra jos ieškančių, tol yra vilties, kad ji bus išviešinta. Deje, Lietuvos teisėsaugai ir valstybės pareigūnams tiesa nėra paranki, todėl jie siekia mano mamos ekstradicijos remdamiesi melagingais parodymais ir kaltinimais, bei nuslėpdami savo nusikalstamą veiklą.

Manau niekas iš Jūsų nenustebs sužinoję, kad Lietuvos valstybė pateikė Amerikai melagingą informaciją dėl Stankūnaitės spardymo, nepateikė vaizdo įrašo apie gegužės 17 dienos įvykius, ir nepateikė informacijos apie tai, kad Stankūnaitei buvo suteiktos sąlygos atvykti ir pasiimti Deimantę, bet Deimantė su ja nėjo. Niekur nepaminėjo ir apie tai kad, kovo 23 dieną Deimantė ir mano seneliai buvo sužaloti kaukėtų

valstybės smogikų.

Taigi, melas vis dar akiplėšiška žengia pirmyn, ir mano mamai reikia Jūsų pagalbos ginant tiesą Amerikos teismuose. Prašau Jūsų palaikymo šioje, kol kas nelygioje kovoje.

Ačiū Jums už ištvermę ir nepasidavimą abejingumui. *Karolis
(N. Venckienės sūnus)*

Kas jums čia nesuprantamo, suikti „liaudies tarnai“, esantys valdžioje?

2018 m. sausio 13 d. LR Seime savo kalbos pabaigoje sesuo Nijolė Sadūnaitė asmeniškai prezidentės Dalios Grybauskaitės, LR Seimo pirmininko Viktoro Pranckiečio ir premjero Sauliaus Skvernelio reikalavo pateikti neginčijamus įrodymus, kad iki 2018 m. vasario 16 dienos, Lietuvos šimtmečio minėjimo, 2012 m. gegužės 17 d. Lietuvos valstybės vardu prievarta pagrobta ir nežinia kur pradanginta Deimantė Kedytė yra gyva ir sveika, o jei mirusi ar nužudyta – nurodyti kapo vietą. Apie tai Lietuvos konservatorių portale *delfi.lt* rašinėlyje neužsimenama, o taip pat žiniasklaidos (purvasklaidos) priemonėse „Komjaunimo rytas“, LRT radijas ir televizija, „Tarybinėje Klaipėdoje“, visų mylimo sąjūdiečio Tomkaus laikraštėlyje „Vakarų ekspresas“ irgi neužsimenama apie s. Nijolės Sadūnaitės kalbą LR Seime vasario 16 d. bei Kedytės Deimantės pagrobimą iš jos senelių gimtųjų namų, smogikų būrius, vadovaujamus čėčėno Modalovo bei davusio įsakymą Saulių Skvernelį įvykdyti terorizmą ir smurtą mergaitės, jos senelių Kedžių ir kieme buvusių piliečių atžvilgiu 2012 m. gegužės 17 d. 6 val. ryto Garliavoje, Kauno rajone.

P.S. Karolis priminė - 2012-ųjų kovo 23 d. buvo pateikti trys dokumentiniai su vaizdo įrašais, kurie liudija tos dienos Lietuvos valstybės įvykdytą nusikaltimą prieš Deimantę Kedytę. Beje, tas nusikaltimas padarytas tuo metu, kai teisėja Neringa Venckienė turėjo nelečiamybę. Sužinojusi apie grubų terorą prieš mergaitę, Neringa Venckienė grįžo namo, tuomet Deimantė, virpėdama iš baimės bei medikų, atvykusių jai padėti, visų akivaizdoje buvo įsikibusi ir tvirtai apkabinusi savo tetą Neringą Venckienę.

Su jokia mama ji net neketino niekur eiti. Būtent, 2012-ųjų kovo 23-ąją Deimantė patyrė, kaip ją „myli“ Lietuvos valstybė.

„Darbininkų balsas“

**Gerbiami
Lietuvos
gyventojai!
Aš nesu
pedofilas,
bet myliu
jūsų vaikus.**

Laiškas redakcijai.**Pašarvota tiesa**

Jau praėjo kelios savaitės nuo tos Sausio 13 dienos, kai sesuo Nijolė Sadūnaitė Seime pasakė savo gyvą Tiesos žodį apie Lietuvos gyvenimo žaizdą. Laiko dulkęs uždengia skaudžius įvykius ir žodžius, todėl juos būtina prisiminti, jeigu nenorime tapti savojo užmaršumo aukomis. Tiesą sakant, žmonės nepamiršo Sausio 13 dienos tragedijos smulkmenų, tad nepamiršta ir 2012 metų gegužės 17-sios. Panašiai būdavo ir tremtiniais: jie sunkiose sąlygose apsiprasdavo, net linksmindavosi, net atrodydavo, kad jau pamiršo baisią skriaudą, tačiau sielos gilumoje visada ruseno prisiminimas, viltis ir troškimas sugrįžti į Tėvynę.

Tad ir dabartinės Lietuvos skauduliai rusena daugybės žmonių atmintyje, o s.Nijolės kalba tik paskatino siekti garbingo išėjimo į Tiesos kelią. Politikai labai nenori apie tai kalbėti, o jei ir kalba, tai jų kalbos iš esmės skiriasi nuo s.Nijolės kalbėjimo. Jų mintys horizontalios – nuo kairės iki dešinės, o s.Nijolės mintys vertikalios: nuo žemės kylančios į moralinį aukštį. Todėl politikieriams atrodo, kad Deimantės Kedytės tragedija tėra tik vienas mažareikšmis epizodėlis tarpe daugelio nusikaltimų, įvykdytų Lietuvoje per nepriklausomybės metus. Deja, tai nebuvo epizodėlis, nes ši nusikaltimą vykdo atsakingos valstybinės institucijos: prokuratūra, teismai, policija, Seimo ir Vyriausybės nariai, jau nekalbant apie sovietiška tendencingą žiniasklaidą. Susidorojimas su D.Kedyte atskleidė teisėsaugos moralinę būklę, kurios metastazės įtakoja beveik visas gyvenimo sritis skleisdamos neteisumą ir neviltingą visoje šalyje. LR Konstitucijos 109 str. nustato, kad „Teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai“, o „Teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso tik įstatymo“. Tačiau kas atsitinka, jeigu tam tikrais atvejais teisingumą vykdo klanai, o teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso suokalbinių balso? Atsitinka tai, kas vyko sovietų Sąjungoje: įsigali nusikaltėlių savivalė, pridengta įstatymiais figos lapais, o Tiesos kankiniai vadinami melagiais. Iškyla baugus klausimas: ar gali tai atsitikti esant demokratinėi santvarkai?! Pasirodo, gali! Jei sovietų Rusijoje valdžia buvo užgrobtą smurtu, tai, pavyzdžiui, Vokietijoje naciai įsigalėjo demokratinio būdu. Demokratinis valdymo principas savaime neturi moralinio karkaso, todėl jo vertė priklauso nuo minios aistrų: kartais teigiamų, o kartais – labai egoistinių ir kvailių. Tad ne atsitiktinai antrasis JAV prezidentas Dž. Adamsas įspėjo: „Mūsų Konstitucija buvo sukurta tik dėl dorų ir religingų žmonių; ji visiškai netinka visų kitų žmonių valdymui“. Padorioje visuomenėje demokratija suteikia pozityvių socialinių ir ekonominių santykių vystymo galimybę, o demoralizuotų piliečių dauguma sukuria nusikaltėlių klanų diktatūrą. Taip Vokietijoje naciai atėjo į valdžią demokratinio būdu, bet ar tos valdžios išleisti įstatymai buvo teisingi ir žmoniški? Netrukus po rinkimų Vokietijos Reichstagas vienbalsiai priėmė du rasistinius teisės aktus, kuriais remiantis naciai vykdė žydų diskriminavimo ir naikinimo politiką.

Tos politikos vykdytojus 1946 m. Tarptautinis karo tribunolas

būtų atskleistas daugelio širdžių mintys“. Po išgirstų TIESOS žodžių vieni pajuto didžiulį išlaisvinantį Tiesos triumfo džiaugsmą, o kiti – deginančią gėdą ir apmaudą. Pasipiktinęs premjeras S. Skvernelis pareiškė, kad „nė viename žodyje nėra tiesos“, o Prezidentas V.Adamkus palinkėjo seselei „neprarasti energijos, atvirumo ir kandumo, kurį ji parodė ir šiandien savo kalboje“.

Akivaizdu, kad smurtautojams labiausiai nepatiko N. Sadūnaitės reikalavimas suteikti žinių, ar 2012 m. gegužės 17 d. prievarta pagrobta ir nežinia kur pradanginta D.Kedytė yra gyva ir sveika, o jei mirusi ar nužudyta – nurodyti kapo vietą. Prezidentės pasakymas, kad ji nežino kur yra mergaitė, kelia nemalonius klausimus: nejaugi ji niekada mergaitės likimu nesidomėjo? Kodėl Respublikos Prezidentė vengia tūkstančiams piliečių suteikti informaciją apie brutaliai pagrobta, daugelį kartų žagintą mergaitę? Gal bijo galingesnio klanų keršto ir kompromitacijos?

Gal nenori demaskuoti labai garbingų žmonių? O gal iš tiesų mergaitė buvo panaudota kaip seksualinis jausmas, siekiant sovietinio KGB pavyzdžiu šantažuoti ir verbuoti įtakingas užsienio figūras? Tada totalus valstybinių institucijų tylėjimas būtų suprantamas. Bet ar toleruotinas?

Maskvos KGB institutas (dabar – Užsienio žvalgybos akademija) specialiai rengė agentus-pederastus darbiui su užsienio diplomatais ir politikais. Ši homoseksualų verbavimo taktika tęsėsi dar nuo Stalino laikų, kuriam, kaip kaukaziečiui, pederastija atrodė ypatingai stipri šantažo priemonė. Užduoties vykdymo metu iškrypėliški santykiai būna slapta filmuojami, o vėliau toji medžiaga tampa efektinga užsieniečių šantažo ir verbavimo priemone.

Ar tokiems „superstrategiškiems“ tikslams gali būti naudojami ir nepriklausomos Lietuvos vaikai?

Greičiau tai pedofilinių nusikaltėlių tinklo naivi legendėlė, norint išvengti klanų demaskavimo, kaip tai atsitiko Latvijoje.

Tokie nusikaltimai privalo būti demaskuoti, nes jie nepalyginamai baisesni už pastaruoju metu garsinamus įkaušusių porelių flirtavimo nesklaidumus. Viešai žinoma, kad 2009 m. kovo 23 – gegužės 25 dienomis D.Kedytės psichologinę apklausą atliko Valstybinė teismo psichiatrijos tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos. Ekspertai nustatė, kad D.Kedytė daug kartų buvo žaginama oraliniu būdu, o jos 2 metais vyresnės pusseserės Orintos Naruševičiūtės žaginimas paliko pasekmes jos sveikatai, „sietinas su sistemingu analiniu prievartavimu“. Tad jeigu prie šio nusikaltimo nėra prisidėję valstybinės spectarnybos, nebūtų jokie reikalo viso to maskuoti savų teisininkų ir korumpuotos žiniasklaidos pagalba. Pagaliau nebūtų reikalo D.Kedytę tiesiog fiziškai suimti, išnešti ir paslėpti kaip labai pavojingą nusikaltėlę, o kitą žagintą mergaitę, Orintą, nudanginti kažkur į užsienį, net nepradėjus teismo tyrimo. Todėl Nijolė Sadūnaitė-laureatė, aukščiausių valstybės asmenų prašo tik vieno: pateikti neginčijamus įrodymus, „kad mūsų visų taip labai mylėta ir daug mėnesių sergėta Deimantė Kedytė... yra gyva ir sveika, o jei

LIETUVOS JUODOJI DATA

2017 m. kovo 17 d. 12:00 val. šalies didžiųjų miestų bei rajonų aikštėse, prie Prezidentūros ir kai kurių valdžios įstaigų bus minima Lietuvos valdžios įvykdyta Garliavos šturmo bei mergaitės Deimantės Kedytės pagrobimo iš jos senelių namų 70-ojo mėnesio sukaktis. Tuomet prieš mažą mergaitę ir savo piliečius Lietuvos valdžia smurtavo 2012 m. gegužės 17 d. Garliavoje, Kauno rajone. Visi, kas ne abejingi ateikime paminėti šią Lietuvai juodą sukaktį ir tarti NE! - valdžios vykdomam smurtui prieš savo piliečius, siekiančius tiesos ir teisingumo. Klaipėdoje Juodoji data minima Atgimimo aikštėje 12:00 val. kiekvieno mėnesio 17 dieną.

Virginija JURGILEVIČIENĖ

Klaipėdos visuomenininkai reiškia protestą prieš supūvusią valdžios sistemą bei smurtą Garliavoje, Kauno rajone, įvykdytą 2012 m. gegužės 17 d. ir klausia Lietuvos pedofilinę valdžią:

„Ar dar gyva Deimantė?“

„Drąsos kelias“ politinės partijos
Klaipėdos skyrius

Piliečius priima darbo dienomis
nuo 8:00 val. iki 15:00 val.

Skyriaus būstinė adresu:

S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT- 92254 Klaipėda
(prieš Sporto rūmus, durų kodas -247), tel. (8-46) 217825,
tel./faksas: (8-46) 411019, 8-686-17406 (Omnitel),
8-607-00133 (Tele2)

El. paštas: klaipeda.drassokelias@gmail.com

nuteisė mirties bausmė – pakariant...

Kyla klausimas: kas nulemia, kad demokratiškų rinkimų keliu į valdžią ateina piktadariai? Tūlas Hitleris yra pasigyres, kad propagandos pagalba galima žmonėms įrodyti jog balta yra juoda, o juoda – balta. Civilizuotose šalyse pagrindinė tokios propagandos priemonė yra žiniasklaida. Vokietijoje tokiu nacių ruporu buvo Julijaus Štraicherio (J.Streicher) redaguojamas savaitraštis „Der Stürmer“, padėjęs naciams efektingai laimėti rinkimus 1933 m.

Vėliau Tarptautiniame karo tribunole jis buvo kaltinamas ne už konkrečių karo ar genocido veiksmų vykdymą, bet už kurstymą persekioti politinius ir rasinius pagrindais. Tribunolas pripažino, kad J.Štraicheris „savo kalbomis ir straipsniais, savaitę po savaitės, mėnesį po mėnesio užkrėsdavo vokiečių sąmonę antisemitizmo virusu ir sukurstė Vokietijos žmones aktyviam persekiojimui [...]“.

J. Štraicherio veikla buvo pripažinta nusikaltimu žmoniškumui ir jis buvo nuteistas mirties bausmė.

Panašiai propaganda varoma ir pokomunistinėse šalyse, tame tarpe – ir Lietuvoje. Liberalmarksistiniai aktyvistai pirmiausia siekia pajungti žiniasklaidos priemones, politikus, teisėsaugos sistemą.

Jie keičia visuomenės ir valstybės moralinę bei kultūrinę orientaciją, atitinkamai įtakodami švietimo bei auklėjimo institucijas.

Turint omenyje, kad lietuviai iš europinių tautų bene labiausiai pasitiki žiniasklaida, nacių metodas Lietuvoje sėkmingai pritaikomas ir duoda gausius mulkinimo vaisius...

Ne atsitiktinai Sausio 13-sios vakare viena televizija N.Sadūnaitės kalbą įvertino kaip akibrokštą. Iš tiesų tai buvo vienas iš trijų seseris Nijolės gyvenimo „akibrokštų“, palikusį ilgai skambantį aidą. Pirmasis „akibrokštas“ buvo 1975 m. birželio 16 d. LSSR Aukščiausiajame teisme pasakytoji Gynimosi kalba, kurios klausydami prokuroras, teisėjas ir tarėjai sėdėjo išblyškę, nė karto nepakeldami akių, kaip mirti nuteisti nusikaltėliai. Ne be pagrindo prieš tai prokuroras J.Bakučionis teisiamajai siūlė: „Nekalbėk šiandien to, ką esi pasirodusi kalbėti, ir eisi laisva-iš teismo namo!“

Bet sesuo Nijolė pasakė tai, ką krikščionys privalo sakyti veidmainingiems fariziejams, ir todėl gavo keršto užmokestį: „Baudžiama laisvės atėmimu trejiems metams, atliekant bausmę griežto režimo lageriuose ir ištrėmimu trejiems metams“. Nežiūrint intensyvių kratų ir sustiprintos sargybos, s.Nijolė sugebėjo savo kalbos tekstą perduoti į užsienį – ir toji kalba tapo jau pasaulinio garso „akibrokštu“.

Antrasis „akibrokštas“ buvo 1987 m. rugpjūčio 23 dienos kalba prie A. Mickevičiaus paminklo. Po tos kalbos prie Nijolės priėjo jauna mergaitė ir pasakė: „Nijole, ačiū tau! Aš į čia atėjau vienokia, o dabar išeinu visai kitokia“. Ir toji kalba nuskambėjo per visą pasaulį. Tikras akibrokštas galingajai sovietų valdžiai! Tad po kelių dienų saugumiečiai, įgrūdę s.Nijolę į savo automobilį, 30 valandų be pertraukos vežiojo Rytų Lietuvos ir Gudijos keliais, grasindami, kad už tos demonstracijos surengimą ji turėtų būti sušaudyta.

Pagaliau sausio 13 diena Seimą pribloškė šiemetinis „akibrokštas“, kuris nepaliko abejingų, nes toji kalba, tartum evangelinis „prieštaravimo ženklas“, pagaliau turėjo garsiai nuskambėti, „kad

mirusi ar nužudyta – nurodyti kapo vietą“. Tik tiek. Tai pats paprasčiausias rūpestingos globėjos prašymas, kurio patenkinimui nereikia jokių išlaidų nei ypatingų pastangų.

Jeigu kurią dieną žmonės praneštų apie skriaudžiamą ar pagrobtą kaimynų šunį, policija tikriausiai atskubėtų nedelsdama.

Pavyzdžiui, š.m. sausį klaipėdietė Laima L. sulaukė nelauktų svečių – policijos pareigūnų, nes kilo įtarimas, kad moteris skriaudžia kačiukus! Nuostabus policijos jautrumas. Tai ar nereikia pasidomėti ir išprievartautos Kedytės likimu: kodėl jai neleidžiama pasimatyti su seneliais ir kitais artimaisiais? Argi dabartinėje Lietuvoje šunų ir kačių gerovė yra svarbesnė už vaiko gerbūvį?

Juolab kad biologinė motina neturi teisės įkalinti savo dukters. Amerikiečiams D. ir L. Turpinams, namuose įkalinusiems 13 savo vaikų, tikriausiai teks visą likusį gyvenimą praleisti už grotų.

Deimantės Kedytės įkalintojai, slepiantys pagrobtą vaiką, turėtų pagalvoti, kad ir jų laukia panašus kaltinimas, nes sąžiningi Lietuvos žmonės niekada nesiliaus rūpintis skriaudžiamo vaiko likimu. Kyla klausimas, kodėl nepriklausoma Lietuvos valstybė, NATO ir ES narė, bijo savo piliečiams suteikti žinių apie brutaliai pagrobtą ir paslėptą pilietę? Net Seimas išsigando N.Sadūnaitės žodžių, todėl Laisvės premijos laureatės kalba Seime nebuvo paskelbta. Panašiai ir sovietinė valdžia išsigando jos kalbos, pasakytos 1975 m. aukščiausiajame okupantų teisme. Tad kam atstovauja dabartinis Seimas ir kokių įstatymų remdamasis užblokavo laureatės kalbą, jeigu LR Konstitucijos 25 str. nustato, kad „Laisvė reikšti įsitikinimus, gauti ir skleisti informaciją negali būti ribojama kitaip, kaip tik įstatymu“? Deja, kai Lietuvos Respublikos piliečių 1992 m. priimtą Konstituciją pradėjo savavališkai interpretuoti Konstitucinis Teismas (KT), praktiškai LR Konstitucija tapo tik pagalbinio tekstu, kuris galioja tik KT išaiškinimų rėmuose. Praktiškai Tauta tapo KT įkaite, tad nenuostabu, kad tokiems „išsišokėliams“ kaip Nijolė Sadūnaitė, konstituciniai straipsniai galioja tiek pat, kiek ir sovietmetį. Akivaizdu, kad po okupacijos Lietuvą užvaldė komunistinis sluoksnis, kurio branduolį sudaro korumpuotų teisėsaugininkų grupė, iš sovietmečio paveldėjusi nomenklatūros gyvenimo papročius. Šiam klanui priklausantys pareigūnai-valdininkai gali įvykdyti bet kokius antikonstitucinius veiksmus, bet teisėsauga jų nelies, o jeigu ir bandytų, tai su laiku bus nuslopinta.

Klanokratija beveik visagalė, todėl kol nebus viešai demaskuota visa klaninė sistema, tol ir Lietuvos suklestėjimo nebus. Akivaizdu, kad sovietmečio korumpuoti valdininkai bei teisėsaugos darbuotojai, uoliai tarnavę represinei okupantų sistemai statant komunizmą, dabartinėje Lietuvoje tapo uoliausiais „europiečiais“, tikrais Briuselio mandarinais. Lietuva pateko į naujo tipo kolaborantų spąstus, kuriuose dominuoja oportunistinio politinio sluoksnio moralė, todėl valstybėje negali klestėti nei politinis, nei socialinis gyvenimas. Dėl to kylanti gausi emigracija yra dėsninga išsigelbėjimo priemonė, o Gedimino kalno grūtiš yra pranašingas Lietuvos valstybės griuvimo ženklas bei įspėjimas.

Pagaliau žvelgiant į reikalo esmę, valstybės **Nukelta į 3 pusl.**

Autoriaus nuomonė

Dainius Žalimas- Konstitucijos niekinimo čempionas

Pagaliau, ko gero žinomiausias ciniko karjeristo pavyzdys – dabartinis Konstitucinio teismo pirmininkas Dainius Žalimas.

Kiek prisimenu jo paskaitas, Dainius buvo užkietėjęs cinikas, visiškai naivios idealistės Skirgailės priešingybė jau jaunystėje, kai dėstytojau davo TSPMI. Matomai būtent Žalimo asmeninis ir profesinis oportunizmas, prastai slepiama panieka teisei kaip vertybei ir nulėmė jo akivaizdžiai politinę, o ne teisinę karjerą. Tapęs Konstitucinio teismo pirmininku, Dainius pakėlė tarp teisėjų įsiskaičiusią panieką Konstitucijai į naują lygį. Dainius Žalimas-tarsi karjeristo-teisėjo-Konstitucijos-niekintojo idealas. Žalimas sugalvojo paprastą būdą, kaip konstituciškai įteisinti BET KURį valdžios nusikaltimą. Jau Egidijus Kūris išpopuliarino vadinamosios „Konstitucijos dvasios“ doktriną. Jos esmė labai paprasta: kai prostituciškai nusiteikę Konstitucinio teismo teisėjai iš savo šeimininkų (juos paskyrusių ir kontroliuojančių prezidentų, seimūnų, rėmėjų, gėjų ar pan.) gauna nurodymą grubiai iššaginti Konstituciją („nustatyti“, kad Konstitucijai prieštarauja akivaizdžiai su ja nieko bendro neturintis teisės aktas arba atvirksčiai), nedideliu protelio teisėjai tiesiog parašo, kad jie taip nusprendė vadovaudamiesi jiems vieniems pavaldžia „Konstitucijos dvasia“, nesileisdami į ilgas pseudoteisines sapaliones – kaip vargdavo jų pirmtakai iki Egidijaus Kūrio. Žalimas gi pareiškė, kad kitų valstybių karinės bazės Lietuvos teritorijoje neprieštarauja tai TIESIOGIAI IR KATEGORIŠKAI draudžiančiam 137 Konstitucijos straipsniui, nes karinės užsieniečių bazės anot jo yra vienintelis būdas įgyvendinti pirmajam, visų svarbiausiam Konstitucijos straipsniui. (*Lietuvos valstybė yra nepriklausoma demokratinė respublika.*) Tai – dar apgallėtesnės teisinės prostitucijos pavyzdys, nes tokiu būdu galima BET KADA pateisinti BET KĄ. Jei, pavyzdžiui, Grybauskaitė rytoj įvykdys perversmą, paleis Seimą ir lieps sušaudyti tokius, kaip aš, jos kišeninis Žalimas greičiausiai tiesiog paskelbs, kad tai – vienintelis būdas išlaikyti Lietuvą nepriklausoma demokratine respublika (panašiai atsitiko po 1926 m. perversmo).

Dabar Konstitucinis teismas – praktiškai tiesiog devynių teisiųjų-politinių Lietuvos Konstitucijos niekintojų kompanija, kurios pagrindinė funkcija – visiškai panaikinti konstitucinę valdžios kontrolę formaliai „nustatant“, kad akivaizdūs Lietuvą valdančių padugnių nusikaltimai „neprieštarauja Konstitucijai“, išgalvojant pateisinimus pagal savo (švelniai tariant, varganus, moralinius bei protinius sugėbėjimus).

Taigi Žalimas perspjo netgi patį Kūrį ir praktiškai tapo tarsi politinės karjeros teisėjo-Konstitucijos-niekintojo simboliu.

Giedrius ŠARKANAS

Atkelta iš 2 pusl.

Pašarvota tiesa

likimui nebeturi reikšmės nei Gedimino kalno ramstymas, nei patriotiškų paminklų statymas Lukiškių aikštėje, nei butaforiškas šimtmečio minėjimas...

Nijolė Sadūnaitė Seime kalbėjo ne apie paminklus, kurie yra menkniekis palyginus su nekalto vaiko grobimu ir ištrėmimu – jo laisvės neteisėtu apribojimu. Kai Lietuvos Respublikos vardu daromi tokie nusikaltimai, joks praėties ženklas ar atelities simbolis centrinėje sostinės aikštėje negali būti gyvu tikro Atgimimo švyturiu nei židiniu. Prieš 30 metų Lietuvos Atgimimo sąjūdis gimė žmonių širdyse, prisiminus baisią neteisybę ir kančias, kurias tauta nelaisvėje patyrė. Sesė Nijolė Sadūnaitė savo Žodyje visai Lietuvai pasakė, kad karalius nuogas. O tai reiškia, kad tautos tikrasis Atgimimas prasidės nuo tiesos sakymo ne tik apie nuskriaustą vieną ar dvi mergaites, bet apie visą tautos patiriamą neteisumą.

D.Kedytės sugražinimas į visuomenę tik pagreitintų nusikalstamo pedofilų klanų demaskavimą, todėl klanas tam priešinasi visomis įmanomomis jėgomis ir priemonėmis – pradedant žiniasklaida ir baigiant tokiais įžūliais nusikaltimais, kaip išpuoliai prieš filosofą V.Rubavičių, kuris drįsta drumsti klanų prezidentines svajones.

Tačiau jeigu nebus tokių įžvalgių filosofų, tai valstybėje nebus ir pozityvių pokyčių. KGB-istiški išpuoliai prieš filosofą rodo, kad demaskuoti valstybinių nusikaltėlių klaną nėra lengva, tačiau būtina.

Sąmoningi piliečiai, svajojantys apie teisingumą Lietuvoje, turėtų prieš rinkimus įsitikinti kandidatų į prezidentus, Seimą ar savivaldos tarybą sąžinės jautrumu, jų požiūriu net į tokius „mažmožius“, kaip smurtiškai nuskriaustų Mergaičių likimai. Čia visu rimtumu galioja evangelinis mokymas: kas ištikimas mažuose dalykuose, tas ištikimas ir dideliuose. Lemtingų pozityvių sprendimų priėmimas valstybėje priklausys nuo Seimo narių moralės ir sąmoningumo.

Tai, kas darosi Lietuvoje, yra būdinga ir kitoms pokomunistinėms šalims, kurios taip pat sunkiai vaduojasi iš buvusios nomenklatūros korupcinių gniaužtų. Todėl 2017 m. pabaigoje Lenkijos parlamentas ryžtingai pritarė teismų reformai, kuri leis parlamentui pagaliau kontroliuoti Aukščiausiąjį Teismą ir visą sovietizuotą bei korumpuotą teismų sistemą. Parlamentas galės skirti 15 teisėjų į Nacionalinę teismų tarybą, kuri privalės užtikrinti teismų objektyvumą. Anksčiau Nacionalinę teismų tarybą rinko tie patys korumpuoti teisėjai.

Lietuvoje panašios reformos nebuvo, todėl sovietizuotų teisėsaugininkų klanas liko tvirtas kaip cementas, ypač ginant savus sovietmečio nusikaltėlius. 2012 m. gegužės 17 d. nusikalstamo klanų smurtiški veiksmai Garliavoje tautą išgąsdino ir prislėgė, daugelis prarado bet kokią viltį Lietuvoje sulaukti teisingumo ir žmoniškesnio gyvenimo. Tačiau atėjus valandai, iškyla pranašai-šaukliai, kurie apverčia sklidiną niekšybių taurę. N.Sadūnaitės kalba Seime yra svarbus mostas ir priminimas, kad tautos atgimimo svarbiausiais momentais lemtingi žingsniai priklauso nuo SAŽININGŲ tėvynainių ryžto ir drąsos.“

Petras PLUMPA

Vilnius, 2018 m. vasario 5 d.

„Autobusų bilietų nuolaidos pensininkams?“

„[domiausia ne tai, [domiausia, kad autobusai važinėja pustuščiai, o šie giriasi, kad duoda nuolaidas. Kur tas senolis nuvažiuos? Gal į bažnytelę ir keletą kartų prie jūros? Tai geriau tegul autobusai orą veža.

Kodel Klaipėdos miesto valdžia neleidžia tremtiniams važiuoti miesto autobusais veltui, kaip kadaise, kenservatorių partijai valdant?

Taigi, politinių kalinių ir tremtinių eiles kasmet retėja, tai nors Lietuvos šimtmečiui sukakus padarytų nemokamą važiavimą.

O šitaip giriasi ponai renginiais, mėto tūkstančius eurų, ir dėl ko? Kad būrelis žmonių pasižiūrėtų Turgaus gatvėje lempučių, kurias įjungs italaiir jiems atskaičiuos atitinkamą pinigų sumą. O kiek? Gal tai paslaptis, kad niekur viešai nepublikuojama.

Taigi, neaišku, kokiai kategorijai priklauso pensijinio amžiaus žmonės, kuriems suteikiama 50 % lengvata.

ES valstybėse žmogus išėjęs užtarnautą poilsį jau gauna pačias įvairiausias nuolaidas bet kokiems bilietams.

Tai ir autobuso ir traukinio ir koncertų bei įvairių pramogų bilietai. O čia taip ir neaišku. Prirašyta daug, bet taip viskas suvelta, kad valandą reikia skaityti, jog suprastume apie kokias lengvatas kalbama ir kokio amžiaus žmonės tai kategorijai priskiriami.“

(Skaitytojo komentaras iš 2018-02-06 „Klaipėdos“ dienraščio straipsnio „Senjoro bilietui - metai.“

P.S. Ką apie tai mano „Klaipėdos Keleivinis Transportas“ (KKT) vadovas? Ar atsižvelgsi į skaitytojo nuomonę, a, „gerbiamas“ ponas Neniški?!

Ubagų pamąstymai

*Nėra duonos, pinigų,
Bet užtenka utėlių.
Argi buvo tų gyvūnų
Prie sovietų atėjūnų?*

*Jie sugrižo su terba,
Kai parduota Lietuva.
Kai tėvynės nebeliko
Ir visi vaikai išvyko.*

*Nesidžiaukite seimūnai,
Jūs čia esat - atėjūnai.
Nes nuo amžių Lietuva
Mūsų širdim apginta.*

*Jau sustokit su teismais
Ir samdytais žmogžudžiais.
Pedofilais ir teisėjais,
Nebesiųskit mūsų vėjais.*

*Lai lesbietės gerbia kitą,
Savo išrinktą „elitą.“
Eisim Lietuvos keliu,
Su drašiuoju Gražuliu.*

*Su žmonėm, kurie netyli,
Laisvą žodį gerbia, myli.
Neužmušit žurnalistų,
Nes tarp jų mažai artistų.*

Birutė DILPŠIENĖ

Šiauliai, 2017 m. „Kai juokiasi ir verkia Lietuva“

IKAN
CIKLONAS
Spausdinimo, skenavimo ir kopijavimo paslaugos.

Spalvota ir JB spauda
nuo A5 iki A0 formato.

Kasėčių pildymas ir prekyba.
Spausdintuvų ir kopijavimo aparatų
remontas bei aptarnavimas.

Mus rasite: **J.Janonio g. 27, 8 kab. Klaipėda**
Tel: (8 46) 399-159
paslauga@ciklonas.lt

Nemokama fizinė medicininė rehabilitacija

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga bei Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjunga savo nariams organizuoja nemokamą penkių dienų fizinę medicininę ambulatorinę rehabilitaciją VšĮ Klaipėdos sveikatos priežiūros centre (Taikos pr.76, Klaipėda).

Sergantiems: kvėpavimo sistemos, nervų, virškinamojo trakto, endokrininėmis ligomis, po judamojo-atramos aparato pažeidimų.

Skiriama: masažo, parafino, purvo, vandens, Šarko dušo, povandeninio masažo procedūros.

Kreiptis į savo profsajungų skyrių pirmininkus arba į Klaipėdos miesto ir apskrities profesinę sąjungą adresu:

S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT-92254
Klaipėda, (durų kodas-247)

Tel. (8-46) 411019, (8-46) 217825
Mob. tel. 8-686-17406
El. paštas: kmappsp@gmail.com

UAB „AKMEKA“

Gamyba iš akmens:

antkapiniai paminklai, židiniai, palangės, laiptai, stalviršiai ir kt.

Kapų tvarkymas:

-pamatų pylimas, plytelių klojimas, raidžių kalimas;

Laidojimo ir kremavimo paslaugos:

-[vairūs karstai, įkapės: suknelės, kostiumai, avalynė, mirusiojo iš namų visą parą išvežimas, parvežimas Lietuvoje ir už jos ribų, katafalkų ir autobusų nuoma, dokumentų tvarkymas, salių užsakymas, laidojimo duobių kasimas.

Kalvių k., Hugo Šojaus g. 5, Klaipėdos raj., LT-95409

Tel. 8-612-71977 (Jonas), tel. 8-657-58395 (Mantas)

Tinklapis: www.akmekal.com

El. paštas: akmekainfo@gmail.com

Erikas LESAUSKAS – tel. (8-683) 93951

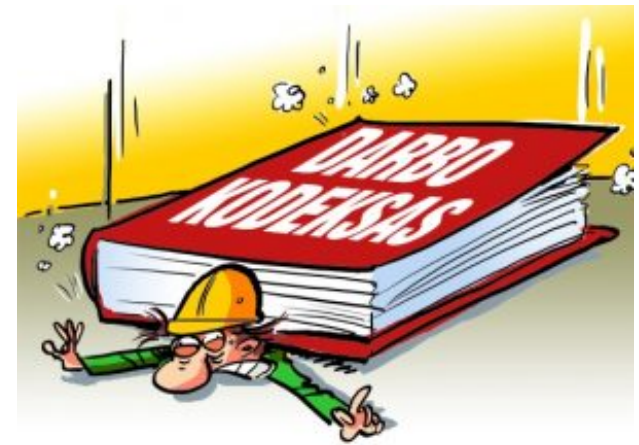
Kas imsis taisyti naują Darbo kodeksą?

Trišalės tarybos nariai darbo santykių komisijoje išklausė Darbo kodekso monitoringo išvadas. Jos absoliučiai prieštarauja viskam, kas buvo žadėta prieš naujojo Darbo kodekso priėmimą. Deja, pranešimo apie monitoringą negirdėjo tie, kurie teigė, kad patvirtinus naująjį Darbo kodeksą „bus sukurta 85 tūkstančiai naujų darbo vietų“, „šis naujas modelis yra vienintelė galimybė eiti į priekį“ ir tik dėl jo „Lietuva taps konkurencinga tarptautinėse rinkose“. O kaip dėl „pagerintos jaunų šeimų ir pensininkų padėties“, „atlyginimų augimo“ ir t. t.

Nueita net iki absurdo, kad naujasis Darbo kodeksas labiau apsaugos darbuotojus. Tačiau ką matome šiandien?

Kaip ir reikėjo tikėtis, Vyriausiosios darbo inspekcijos vadovas dar kartą patvirtino, kad pagrindinį dėmesį ši darbuotojų interesus sauganti institucija skiria konsultavimui ir informavimui, darbo ginčų komisijų veiklai. Nors konsultavimo ir informavimo procedūras atlieka pačios profsajungos. Net 20 % daugiau 2017 metais darbuotojų kreipėsi į darbo ginčų komisijas dėl darbdavių savivalės nei 2016 metais. Vyrauja atleidimas iš darbo „savo noru“. Terminuotų darbo sutarčių apskaita nevedama apskritai. Suminėt darbo laiko apskaitos įvedimas įmonėse, organizacijose ir net įstaigose pagrįstumas niekaip nevertinamas. Tai reiškia: darbuotojai verčiami dirbti viršvalandžius jiems apmokant mažesniu nei nustato įstatymas tarifu. Iki šiol darbo ginčų komisijų pirmininkai priėmę neteisings sprendimus niekaip nevertinami, jų veikla niekaip neanalizuojama. Tai kokių poslinkių pasiekta? Įvesta maišalynė su dirbtiniu darbo tarybų steigimu ir jų funkcijomis, kurios dubliuoja profsajungines. Vyriausybės atstovai jau patys viešai pripažįsta butaforinį Darbo tarybų modelį ir neveiknumą. Darbo tarybos miršta vos gimusios. Nenuostabu, juk jos – naujojo Darbo kodekso kūdikiai. Akivaizdžiai pablogintos ir įgyvendinamos dirbančiųjų darbo sąlygos (nesutikus su sumažintu darbo užmokesčiu darbuotojas atleidžiamas iš darbo), įtvirtintas darbuotojų beteisiskumas. Lietuvos profesinėms sąjungoms, priešingai nei visoje Europoje, uždrausta gauti informaciją iš darbdavio, o darbo inspekcija negali vykdyti operatyvios darbo įstatymų pažeidimų prevencijos. Ji tegalinti „konsultuoti“. Toks profesinių sąjungų luošinimas akivaizdžiai prietarauja LR Konstitucijos 50 straipsniui ir Europos socialinei chartijai. Einant šiuo keliu vis labiau į užribį stumiamos ir taip jame laikomos profsajungos, o iš dirbančiųjų rankų išmušamas paskutinis koziris prieš pelno atstovus. Šie gali sau leisti dar daugiau – darbuotojus jau keičia lyg kojines ir visa tai įvardijama kaip „modernūs darbo santykiai“. Šiandien klausime: kas nuvalys šį modernų „šūdą“, į kurį giliai įklimpome? Nuo tokio „modernumo“ emigracija dar išaugo. Ji praeitais metais padidėjo net apie 30 proc., nes gyventojai paprasčiausiai nebemato galimybių dirbti ir išgyventi Lietuvoje. Tiesa, didėja kitų šalių piliečių imigracija į Lietuvą. Jais darbdaviai noriai keičia iš Lietuvos plūstančią darbo jėgą.

Užsieniečiai nežino savo teisių, jais lengviau manipuliuoti, šie nuo

skurdo Ukrainoje ir Baltarusijoje bėgantys žmonės dažnai dirba nelegaliai ir viršvalandžius, kurių niekas neskaiciuoja. Todėl darbdaviams užsieniečiai yra naudingi. Lietuvoje po naujojo Darbo kodekso priėmimo dar „smagiau“ tvarkomasi pagal agresyvaus verslo logiką, kuri nedviprasmiškai sako: „Didink pelną bet kokia sąskaita“. Didėjant socialiniam neteisngumui, brutalėjant darbo santykiams tikėtis teigiamų poslinkių būtų naivu. Žmonių maitinimas ideologija, kad visuomenės tarpusavio santykius sutvarkys rinka, tampa vis akivaizdesnis melas. Kiek dar laiko tęsis destruktivinis veikimas prieš Lietuvos dirbančiuosius, kad pernelyg didelė Lietuvos kantrybės taurė pagaliau būtų pripildyta?

Vis garsiau kalbama apie Nacionalinį streiką. Galbūt jo jėga privers valdžią imtis taisyti tai, kas vienareikšmiškai kenkia Lietuvai.

LPS „Sandrauga“

Šiandien tavo gynėjas – profesinė sąjunga!

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga bei Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjunga į savo gretas priima darbuotojus, valstybės tarnautojus savo teisėms ginti, dėl darbo sąlygų, darbo apmokėjimo bei socialinei padėčiai gerinti. Nemokamai surašome ieškinius ir prašymus teismams bei Darbo ginčų komisijoms prie Valstybinės darbo inspekcijos.

Atstovaujame savo narius ginčiuose ir derybose su darbdaviu, o darbo bylose Darbo ginčų komisijose ir teismuose.

Savalaikė narystė yra vienas iš svarbiausių saugiklių, saugant ne tik savo darbo vietą, bet ir darbo užmokestį, bei kitas socialines garantijas.

Adresas: S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT- 92254 Klaipėda (prieš Sporto rūmus, durų kodas: 247).

Tel. (8-46) 217825, faks. (8-46) 411019

Mob. tel. (8-686) 17406

El. paštas: kmappsp@gmail.com

Internetinis tinklapis: www.kmappsp.lt

Vienkartinės pašalpos skyrimo tvarka

Profesijos nariams pašalpa skiriama šiais atvejais:

1. Artimųjų mirties atveju (tėvas, motina, vyras, žmona, vaikas);
2. Gimus profesijos nario vaikui;
3. Mirus profesijos nariui, skirti vienam iš jo artimųjų;
4. Gaivalinės nelaimės atveju (gaisras);
5. Leidžiant vaiką į pirmą klasę.

Pašalpai gauti reikalingi šie dokumentai:

Prašymas skirti pašalpa, mirties faktą liudijintį ar vaiko gimimo faktą liudijintį dokumento kopiją, gaisro atveju - priešgaisrinės apsaugos tarnybos pažyma, mokymo įstaigos pažyma, kad vaikas mokosi pirmoje klasėje.

ADRESAS: S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT- 92254 Klaipėda (durų kodas 247)

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjunga
Tel. 8-46-411019, 8-46-217825
Mob. tel. 8-686-17406
El. paštas: kmapsp@gmail.com

2017-01-28 Tarybos nutarimas Nr. 1-154/17

Auganti pajamų nelygybė neramina ir ekonomikos ekspertus

Auganti pajamų nelygybė Europoje neramina ne tik darbuotojus ir profesines sąjungas, bet ir ekonomikos specialistus, akademinės visuomenės atstovus. Štai Europos centrinio banko prezidentas Mario Draghi paragino visų šalių vyriausybes ieškoti tokių priemonių, kurios padėtų užtikrinti teisingesnį pajamų perskirstymą. Tarptautinis valiutos fondas (TVF) taip pat stipriai sukritikavo darbo užmokesčio stagnaciją, nepaisant mažėjančių nedarbo skaičių Europos Sąjungoje.

Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) nustatė, kad pajamų nelygybė yra rekordiškai aukšta, bei pabrėžė, kad reikia „vsa apimančio augimo“. Jis apibrėžiamas kaip „ekonominis augimas, kuris sukuria galimybes visoms gyventojų grupėms ir teisingam didėjančios gerovės dividendų (tiek piniginių, tiek ne piniginių) paskirstymui visoje visuomenėje“.

Be to, TVF nurodė, kad profesinių sąjungų silpnėjimas visame pasaulyje yra viena iš pagrindinių nelygybės augimo priežasčių. Taigi, stiprios profesinės sąjungos – tai mažesnė nelygybė.

Nelygybės augimas ir darbo užmokesčio sąstingis yra tiesioginės ES ekonomikos politikos pasekmės, ir mes, deja, vis dar esame toli nuo tinkamo balanso.

Nesidalini pelno su darbuotojais – atsiduri tarp rinkos „outsaiderių“

Per pastaruosius trejus dešimtmečius nelygybė išaugo, o nacionalinių pajamų dalis, skirta darbo užmokesčiui, smarkiai sumažėjo. Beje, iki tol situacija buvo kitokia: nuo 1960 m. iki 1990 m. darbo užmokesčio buvo didesnis nei produktyvumas ir dėl to darbuotojai gyveno žymiai geriau nei šiandien.

Tačiau statistika rodo, kad po 1990 m., kasmet, pradėjo didėti atotrūkis tarp našumo ir darbo užmokesčio. Profesinės sąjungos mano, jog šis atotrūkis ir yra dalis priežasties, dėl kurios, nepaisant ekonomikos atsigavimo, darbuotojai pagerėjimo nejaučia. Susiformavo vadinamasis „domino“ efektas: tos įmonės, kurios, net ir didėjant jų pelnui, dalies jo neskiria neskiria darbuotojų atlyginimams, pačios nėra pajėgios išsilaikyti tarp lyderiaujančių ekonomikos „žaidėjų“. Akivaizdu, jog, nebelikus tinkamo finansų ir darbo rinkų reguliavimo, nelygybė tik didėja. Todėl Europos profesinės sąjungos reikalauja griežtesnės finansinių rinkų kontrolės, kad dalis pinigų srautų būtų skiriama atlyginimams bei investicijoms į realias darbo vietas.

Akivaizdu: kolektyvinės derybos didina dirbančiųjų pajamas
Praktikoje yra daug įrodymų apie sėkmingą profesinių sąjungų

kolektyvinių derybų procesą gerinant gyvenimo lygį ir mažinant nelygybę. Pavyzdžiui, Čekijoje profesinės sąjungos iškovojo 11 proc. didesni minimalų darbo užmokesčių nuo 2018 m., o mažai apmokamiems socialinių paslaugų darbuotojams – net iki 23 proc. didesnius atlyginimus. Italijos profesinės sąjungos per porą metų sudarė 62 nacionalines sektorines sutartis, ir tokiu būdu 55 proc. šios šalies darbuotojų užtikrino iki 5,4 proc. darbo užmokesčio padidėjimą. Be to, tai paskatino kolektyvines derybas įmonėse – buvo pasirašyta daugiau nei 21 tūkst. kolektyvinių sutarčių. Estijos sveikatos apsaugos profesijos sąjungos užtikrino, kad nuo 2018 metų atlyginimai gydytojams padidėjo 8 proc., o slaugytojams – 13 proc. Pažymėtina, kad Slovakijoje profesinių sąjungų nariai paprastai uždirba apie 20 proc. daugiau nei kiti darbuotojai. Šie pavyzdžiai parodo, kad tais atvejais, kai darbuotojai vienijasi į profesines sąjungas, jie, kartu su darbdaviais ir valdžios atstovais, gali siekti, kad pajamų nelygybė būtų įveikta. *LPSK pagal socialeurope.eu*

Darbo ginčai bylose dėl neišmokėto darbo užmokesčio, kompensacijos už nepanaudotas atostogas, kompensacija už uždelstą išmokėti atlyginimą laiką ne dėl darbuotojų kaltės išieškojimo ir viešas įmonių, bendrovių, organizacijų paskelbimas, kurioms pateikti darbuotojų ieškiniai „Darbo ginčų komisija turi paisyti teismų praktikoje priimto principo in dublo pro reo (visos abejonės aiškinamos darbuotojui naudingesne linkme).“

UAB „Technorama,“ UAB „Būsto spektras,“ UAB „Kauno Melga,“
UAB „Voverės namai,“ UAB „Oro parametrai,“ UAB „Dinterus,“
UAB „Tigro šuolis,“ UAB „Eurostatybos grupė,“ UAB „Rivela,“
VšĮ K.Griniaus slaugos ir palaikymo gydymo ligoninė,
UAB „Betonika,“ UAB „Baltic Oil Company.“

Klaipėdos miesto ir apskrities profesinės sąjungos
darbo inspekcija
Tel. (8-46) 411019, (8-46) 217825, (8-686) 17406
El. paštas: kmapsp@gmail.com

**Kovo mėnesį
sveikiname
mūsų jubilatus
- profesinės
sajungos
narius**

60-ties metų jubiliejaus proga:

Reginą GAIDIENĘ
Všį Šilutės Pirminės sveikatos PC darbuotoją

Antaną RAZGAUSKĮ
Klaipėdos dramos teatro darbuotoją

50-ties metų jubiliejaus proga

Darių TURAUSKĄ
AB „Klaipėdos baldai“ darbuotoją

40-ties metų jubiliejaus proga:

Živilę MATONIENĘ
UAB „Germanika“ darbuotoją

Montvydą POŠKŲ
Klaipėdos dramos teatro darbuotoją

35-erių metų jubiliejaus proga

Andrį ADAMOVIČS
UAB „Glassbel Baltic“ darbuotoją

30-ties metų jubiliejaus proga

Albiną JUKNIŲ
Klaipėdos miesto ir apskrities profsajungos narį

25-erių metų jubiliejaus proga

Stasį MAŽEIKĮ
UAB „Germanika“ darbuotoją

**Gimtadienio proga kovo mėnesį
sveikiname**

Nadieždą Zabarazkają, Dianą Tamsevičienę, Aurimą Paulauską, Daną Pumputį, Nijolę Červinskienę, Reginą Kliautienę, Elytę Čerlinskienę, Mindaugą Tvarijonavičių, Nataliją Kaliman, Vladislovą Raštikį, Ričardą Šaltį,

Osvaldą Gitenį, Jeleną Goldfeld, Nataliją Tarasovą, Jurgitą Sužiedelę, Aušrą Mieleikienę, Zitą Zaicevą, Birutę Vaškiene, Zofiją Sokolovą, Laurą Butenytę, Olgą Solopovą, Aivarą Vuostį, Ingridą Malinauskienę, Svetlaną Morozovą, Joaną Untulienę, Ingą Urnikytę, Silvą Skrinskaitę, Viliją Truskauskienę, Ramūnę Leščinskienę, Audronę Dulšienę, Danutę Užkuraitienę, Audronę Jonauskienę, Rasą Balsienę, Audrą Klumbienę, Nidą Dapšauskienę, Zitą Gailiūniene, Stefaniją Andronovą.

*Žmogaus gyvenimas matuojamas ne metais,
o nuveiktais darbais. Jų padarėte daug ir gerų.
Ir tiek kiek širdies šilumos atidavėte kitiems, tiek jos
vėliau ir sugrįžta.*

*Glauskite prie savęs tuos, kuriuos mylite ir gerbėte,
tada ir patiems netrūks artimųjų meilės, draugų,
bendradarbių pagarbos, o skubantys metai te atneša,
džiaugsmą, gerumą, ramybę, namų šilumą ir viltį.*

**Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga
Žemaitijos baldininkų darbininkų sąjunga**

„DARBININKŲ BALSAS“ redakcija

Steigėjas ir leidėjas **Klaipėdos miesto ir apskrities profesinė sąjunga**
Kodas: 193431871. S. Dariaus ir S. Girėno g. 21-21, LT- 92254 Klaipėda (durų kodas – 247)
Tel. 8-46-217825, tel./faksas: 8-46-411019, mob. 8-686-17406
El. paštas: kmapsp@gmail.com
Internetinis tinklapis www.kmaps.lt
A/sąsk. LT81 7300 0100 0232 9702 „Swedbank“. Banko kodas: 73000

***Pasirašyti straipsniai nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone**

Tiražas 100 egz.

Informacinis leidinys platinamas nemokamai

Redaktorius Edvardas Šalkauskas

Redakcinė kolegija:

Gintautas Mieleika, Rimas Lukauskis, Nijolė Praninskienė, Juozas Turauskas, Vilgelmina Čenokol,
Jaras Valiukėnas, Kęstutis Lebrikas, Danutė Bielskuvienė, Liudmila Golubeva, Loreta Belova,
Vida Jančiauskaitė-Mačinskienė, Artūras Žigas, Žaneta Milašienė, Marija Onsovič, Vaclovas Stončius

Dailininkas Rimas Lukauskis

Korektoriai - maketuotojai: Loreta Belova, Danutė Bielskuvienė, Laima Lukauskienė

Reporteriai: Jaras Valiukėnas (Vilnius), Kęstutis Lebrikas (Jungtinė Karalystė), Viačeslav Lapčuk (Rusija),
Olgierd Borman (Vokietija), Marija Onsovič (Italija), Einaras Vildė (Jungtinė Karalystė), Gintautas Mieleika,
Artūras Žigas (Klaipėda)